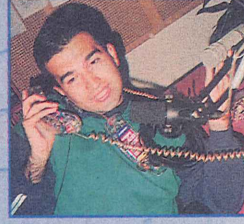

Michael

Popsi Sayı: 50
(25 Subat 1998)

► "Canısı canısı bilmem hangi organımın yarısı" diye bir şarkı vardı. Geçen yıl, parayla klip gösteren "kraliçenin kocası", bu şarkıyı yılın en iyi şarkı sözü ilan etmişti. Bu olay üzerine şiirlerinden besteler yapılan Ümit Yaşar, Orhan Veli'nin kemikleri sızlamıştı. Türk şiirinin bu hallere düşmesi beni bir hayli çıldırtmıştı.

İşte aynı şahıslar bu yılda müzik oskarlarını dağıtmaya hazırlanırken adaylarını da belirleyip adres ve telefon vererek insanları oylamaya davet ediyor. Adaylar, -sözüm ona- o yıl içinde gösterdikleri performansa paralel olarak seçiliyordu. Ancak ne gariptir ki Doğuş ve Ayşen bu paralellikten uzakta tutuluyordu. Türk Popu'nda neredeyse darbuka içirmeden müzik yapan tek kişi olan Ayşen ve albümünün binlerce kişi tarafından sevilen Doğuş'un gözardı edilmesi, beni bir hayli düşündürdü. Daha önce de söylemiştim. Doğuş'un müzikalitesi beni ilgilendirmez -yani sizin diğer sanatçılara yaptığınız değerlendirmelerde bazında- çünkü hiçbir sanatçıyı gerçek sanat adına irdelemiyoruz ama eğer bu sektörde toplumun hareketlerine göre değerlendirmeyi yapacaksanız, bu çocuğun da adalara dahil edilmesi gerekiyor. Ülkemizde milyarlarca liranın döndüğü bu müzik sektöründe değerlendirme yaparken keyfi ya da çıkarıcı olmak yerine mümkün olduğu kadar objektif olmak gerekiyor. En azından, bu tarz çalışmaların sorumluluk boyutu bunu gerektiriyor. Nasıl yapıldığı belli olmayan değerlendirmeler kraliyet monarşisi altında olmamalı. Sizler, tıpkı bir öğretmen gibi tarafsız, geliştirici ve doğru yönde bilgilendirici olmalısınız. Aksi halde ne sektör gelişir, ne de her gün ortaya çıkan hayali starlardan kurtuluruz.. ama siz cebinizi doldurmaya devam edersiniz!

► Okan Akdeniz Adlı Adam

"TV Çocuğu" çıktıktan sonra bu isme karşı bir sempati oluşmuştu. Müzik sektörünün de bir Okan'a ihtiyacı vardı. İşte bugünlerde popüler müzikte bu Okan'ı görmeye başladık bile. Onu ilk tanıdığım da; deli dolu, enerji dolu, İzmirli bir genç olduğunu gördüm. "Hasret" adlı şarkısı hoş bir şarkı. Sony Music, bu şarkının biri ünlü Alman J. Factory'ye, diğeri Melih Kibar'a olmak üzere toplam dört remiksini yaptırarak işin ciddiyetini bize gösterdi. İçinde Melih Kibar'ın ölümsüz bestesi, "Deli Divane"nin de Okan Akdeniz yorumunun bulunduğu bu albümde, Okan'ın gelecekte adından başarı ile bahsettireceğinin ipuçlarını görüyorum. Ha, bu ara Sony Music'e, sektöre sunduğu güzel remiks single'lar için de teşekkürler.

► Yazık Oldu...

- 1-) Son alarak best of albümünü yapan Atilla Atasoy'un bu çalışması na.
- 2-) Son yılların müzikalitesi en çok yüksek nostalji albümü olan, "Başrolde Emel Sayın" a.
- 3-) Tam şöhretin kaymağını yemek üzere iken içeri giren Doğuş'a.
- 4-) Düzene ayak uydurmadan, sadece müzik içeren "Sertab Gibi" ve "Fem" e.
- 5-) Cenk Eroğlu'na, Can Uğurluer'e, Şebnem Özşaran'a, Melis Sökmen'e, Meltem Taşkıran'a, Tuğrul Arsever'e, Ahmet'e, Mine ve Ajla'n'a... Hepsisi de çok iyi seslerdi ve daha yükseklerde olmaları gerekirdi.

Mykilo 3

- 1► Özlem Savaş: "Sahnede görüntü çok önemli ama benim sesim de var" demiş. Doğru, konuşacak kadar bir sesi var... Ama sadece konuşacak kadar!
- 2► Hayatında ilk defa resim sergisine giden İbo, 300 milyonluk tablo almış. Her hayatında ilk defa resim sergisine giden, İbo gibi olsa keşke.
- 3► Ah be Harun Abi! "Müptelayım Sana" nerdeee, "Ölürüm Elinde" nerdeee...

Michael Show

C.C 104-80303 Mecidiyeköy/İstanbul